

ב"ל (נצרת) 20996-08-11 - נעמה קריספיל נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (נצרת) 20996-08-11 - נעמה קריספיל נ' המוסד לביטוח לאומי מחוזי עבודה נצרת

ב"ל (נצרת) 20996-08-11

נעמה קריספיל

ע"י ב"כ עו"ד לימור אסלן ואח' - הלשכה לסיוע משפטי

נגד

המוסד לביטוח לאומי

ע"י ב"כ עו"ד עדי גולן ואח'

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

[02.01.2013]

בפני: כב' השופטת עידית איצקוביץ

נציג ציבור (עובדים) מר ראמי זידאן

נציג ציבור (מעבידים) מר נימר נאסר

פסק דין

1. בתביעה שבפנינו (כתב התביעה המתוקן שהוגש לבית הדין) טענה התובעת כי נפלו פגמים בהחלטת הנתבע בנוגע לתוכנית השיקום המקצועי שנקבעה לה וכי יש לקבוע כי מתקיימים בתובעת התנאים לשיקום מקצועי ומשכך היא זכאית למימון לימודיה בתחום האקדמי. בנוסף, התובעת ביקשה לקבל גמלה בגין דמי שיקום או הבטחת הכנסה עבור התקופה 5/2011-9/2011. כמו כן, ביקשה התובעת לקבל העתק מהתיק שלה במחלקת שיקום ובמחלקת הבטחת הכנסה וזאת נוכח טענותיה לפיהן התייצבה בשירות התעסוקה על מנת לחתום, אולם לא קיבלה גמלת הבטחת הכנסה.

2. בכתב הגנה ביקש הנתבע לדחות את התביעה בטענה שההחלטות שהתקבלו בעניינה של התובעת סבירות ובדין יסודן. כך גם התובעת לא הייתה זכאית לתשלום נוסף מעבר לתשלום שקיבלה. בחודשים 5-7/2011 התובעת לא הגישה תביעה לתשלום גמלת הבטחת הכנסה. בתקופת השתתפות התובעת בקורס "מיכאל", בחודשים 7-8/2011, היא אינה זכאית לתשלום דמי שיקום. ההחלטה בתביעה לגמלת הבטחת הכנסה עבור החודשים 8-9/2011 ניתנה לאחר הגשת כתב התביעה ולכן התובעת רשאית להגיש תביעה נפרדת בעניין זה.

3. להלן העובדות הצריכות לעניין:

א. התובעת, ילידת 1982, החלה ללמוד במכללת "כנרת" בעמק הירדן בשנים 2009-2010, לימודי מכינה לצורכי השלמת בגרויות.

- ב. ביום 10.2.10 נקבעה לתובעת דרגת נכות צמיתה בשיעור של 20% בגין ליקוי למידה והפרעת קשב וריכוז. לאחר שנקבעה לה דרגת נכות, היא פנתה לנתבע בתביעה לשיקום מקצועי.
- ג. במסגרת השיקום המקצועי עברה התובעת אבחונים שונים, לפיהם נקבע שהיא אינה מתאימה ללימודים אקדמיים. בדו"ח אבחון תעסוקתי מיום 11.4.10 נקבע כי התובעת אינה מתאימה ללימודי מכינה ולכיוון לימוד אקדמי ובמצבה כיום היא מתאימה להשמה שיקומית. המלצות האבחון היו, בין היתר, כי התובעת מתאימה להכשרה מקצועית בעלת אופי מעשי ולעבודה שאין בה ריבוי ממשקים בין אישיים, כגון: קורס טכנאי יצור באלקטרוניקה, קורס צורפות - הומלץ על שילוב במסגרת תומכת.
- ד. התובעת ביקשה שיקום מקצועי אקדמי, אשר יכיר בלימודיה במכינה כחלק מתוכנית שיקום וכפועל יוצא - יממן את לימודיה. משהבקשה סורבה, היא הגישה תביעה לבית דין זה כנגד החלטת פקיד השיקום אשר הציע לצרפה לקורס צורפות. התביעה אשר התנהלה בפני כב' השופט חיים ארמון בתיק ב"ל 48130-07-10 הגיעה לסיומה עם מתן פסק דין מיום 11.1.11 (להלן: "פסק הדין").
- פסק הדין אימץ את הסכמת הצדדים לפיה עניינה של התובעת יוחזר לפקיד השיקום, לבדיקה מחודשת שתביא בחשבון שני עניינים: קבלת ציונים במבחני בגרות, וטענות התובעת לגבי התנהלותה בקורס הצורפות. עוד הוסכם כי לאחר שפקיד השיקום יקבל את הציונים מהתובעת, יפנה למכללה בה היא לומדת, יקבל חוות דעת על התנהלותה בקורס הצורפות, יערוך בדיקה חדשה, ויחליט תוך חודש ימים מאז שהנתונים יומצאו לו, והכל - בתנאי שהתובעת לא תפסיק את קורס הצורפות עד למתן ההחלטה.
- ה. התובעת השתתפה בקורס צורפות בתקופה 3.10.10 עד 15.5.11, כך גם השתתפה בפרוייקט "מיכאל" מטעם מחלקת השיקום, בתקופה 1.8.11-4.7.11, את שניהם היא סיימה בהצלחה.
- ו. בזיקה לפסק הדין החליט פקיד השיקום כי אין מקום לשינוי תכנית השיקום (להלן: "החלטת הנתבע לאחר פסק הדין"). הנתבע טען כי הודעה על כך נמסרה לתובעת ולאביה בעל פה בפגישה שנערכה עימם ביום 17.4.11, ואילו התובעת טענה שלא נמסרה לה הודעה כאמור, אלא לאחר שפנתה לבית הדין בבקשה לקיים את פסק הדין אז שלחה ב"כ הנתבע הודעה לבית הדין.
- ז. ביום 4.3.12 הוגשה התביעה בתיק דנן, בין היתר כנגד החלטת הנתבע לאחר פסק הדין.

- ח. בהחלטת בית הדין מיום 11.7.12 נקבע כי ב"כ הנתבע תודיע לבית הדין האם קיימת אפשרות שהתובעת תגיש בקשה חדשה לאישור לימודים אקדמאיים במסגרת שיקום ותוזמן לאבחון חדש. ב"כ הנתבע הודיעה כי אין מניעה להגיש תביעה חדשה לשיקום מקצועי, אולם הזכאות לשיקום והכשרה מקצועית מוצתה. בכל תביעה חדשה לשיקום מקצועי נבחנת הזכאות מחדש בהקשר של היכולת, מהבחינה הרפואית, לעסוק בתחום ובמקצוע אותו רכשה התובעת. לעניין זימון התובעת לאבחון חדש, הרי שאין להתעלם מהאבחון אותו עברה וכי אבחון חדש עשוי לשפר את השגיה באופן מזערי בלבד.
- בתגובה להודעת ב"כ הנתבע הודיעה ב"כ התובעת כי היא עומדת על המשך ניהול ההליך וקביעת התיק להוכחות.
4. תמצית טענות התובעת
- א. נפלו פגמים בהחלטת הנתבע לאחר פסק הדין, החלטה שלא נמסרה לה. התובעת סיימה את בחינות הבגרות בהצלחה - דבר המעיד כי היא מסוגלת ללמוד לימודי מכינה, כך גם סיימה את הקורס צורפות תעשייתית ופרוייקט "מיכאל" בהצלחה. בנוסף, טענה התובעת כי האבחון שנערך לה נעשה תחת לחץ רב מאחר ובאותו יום נקבעה לה בחינה נוספת במכללה בה היא לומדת, וכן שנפלו אי דיוקים רבים בדו"ח האבחון. כן טענה כי נפל פגם בהחלטת פקיד השיקום שעה שקבע תוכנית שיקום ללא התייעצות עימה. המסקנה שלפיה התובעת אינה מתאימה ללימודי מכינה וללימודים אקדמיים מנוגדת למסמכים ולעובדות.
- ב. עם סיום קורס הצורפות פנתה התובעת למחלקת הבטחת הכנסה בנתבע על מנת להגיש תביעה להבטחת הכנסה, אולם נמסר לה בעל פה כי לאור העובדה שהיא שייכת למחלקת שיקום היא לא יכולה להגיש תביעה להבטחת הכנסה. לפיכך, התובעת פנתה למחלקת שיקום בנתבע אולם גם שם בקשתה לדמי שיקום נדחתה. בנוסף, עם סיום לימודיה בקורס צורפות השתתפה בפרוייקט "מיכאל", וגם במהלך קורס זה לא שולמו לה דמי שיקום או הבטחת הכנסה. לטענתה, היא זכאית לדמי שיקום ו/או הבטחת הכנסה בגין החודשים 5-6-7/2011 מאחר ובאותם חודשים לא הייתה לה הכנסה כלל.
- ג. התובעת הגישה תביעה לגמלת הבטחת הכנסה ביום 11.8.11. ביום 4.10.11 הנתבע דחה את תביעתה משום שלא פנתה לשירות התעסוקה לקבלת עבודה כנדרש בחודשים 8-9/2011. לטענתה, בניגוד לאמור במכתב הדחייה, פנתה ללשכת התעסוקה כפי שעולה מאישור תמצית התייצבות מיום 27.10.11, אשר צורף לתביעתה, ואף התקבלה לעבודה ביום 1.9.11, כפי שעולה מתמצית הרישום. לפיכך, על הנתבע לשלם לתובעת גמלת הבטחת הכנסה עבור החודשים 8-9/2011.
5. תמצית טענות הנתבע
- א. הנתבע ערך לתובעת תהליך שיקום מקיף, לרבות אבחון, ופעל בהתאם לתוצאותיו. הגם שתוכנית השיקום אינה לרוחה של התובעת, הרי שהחלטת הנתבע הינה סבירה לחלוטין.
- ב. בזמן השתתפות התובעת בקורס צורפות בתקופה שמיום 3.10.10 ועד ליום 15.5.11 היא נמצאה זכאית לתשלום דמי שיקום מאחר ולמדה מעל 20 שעות שבועיות. כל זמן שהתובעת לא הייתה בשיקום, קרי לאחר חודש 5/2011, היא אינה זכאית לדמי שיקום.

התובעת כלל לא הגישה לנתבע כל תביעה לתשלום גמלת הבטחת הכנסה בחודשים 5-6-7/2011, לפיכך לא נבחנה זכאותה לתשלום גמלה בחודשים אלה.

התובעת לא נמצאה זכאית לתשלום גמלת הבטחת הכנסה בחודשים 7-8/2010 מאחר ולא דרשה עבודה בלשכת שירות התעסוקה באופן מלא.

בתקופת השתתפות התובעת בקורס "מיכאל" (חודשים 7-8/2011) התובעת אינה זכאית לתשלום דמי שיקום, מאחר ומסגרת הלימודים בקורס פחותה מ-20 שעות שבועיות. יחד עם זאת, שולמו לה דמי נסיעות במלואן על פי נוכחותה ובעלות הנמוכה ביותר בתחבורה ציבורית.

ג. לא ניתן להתייחס לתביעה להבטחת הכנסה שהוגשה על ידי התובעת ביום 11.8.11, בגין החודשים 8/2011-9/2011, באשר ההחלטה בנושא זה ניתנה רק ביום 4.10.11, לאחר הגשת התביעה לבית הדין, ולכן התובעת רשאית להגיש תביעה נפרדת לבית הדין בעניין זה. למעלה מן הנדרש, הרי שהנתבע דחה את התביעה לגמלה עבור חודש 8/2011 מאחר שהתובעת לא דרשה עבודה בלשכת שירות התעסוקה.

6. ראיות שנשמעו בדיון

התובעת הגישה תצהיר עדות ראשית מטעמה.

לכתב התביעה צורף דו"ח אבחון תעסוקתי מיום 11.4.10, ממרכז אזורי לאבחון הכשרה ושיקום מקצועי טבריה (נספח ה' לכתב התביעה).

מטעם הנתבע הוגשה תעודת עובד ציבור מיום 11.8.10 של מר ראובן חריטן (להלן: "ראובן"), פקיד השיקום בסניף טבריה בנתבע, אשר טיפל בעניינה של התובעת. כמו כן, הוגשה תעודת עובד ציבור מיום 15.8.10 של מר צבי היבנר (להלן: "צבי"), מנהל תחום השיקום בסניף טבריה בנתבע, אשר ניהל שיחה עם התובעת ואביה ושימש כמנהלו ומדריכו של ראובן. כן הוגשה תעודת עובד ציבור נוספת של ראובן, מיום 2.3.11, אשר נערכה בזיקה לפסק הדין ופירטה את הסיכומים והמסקנה לאחר בדיקה מחודשת של זכאות התובעת (החלטת הנתבע לאחר פסק הדין). כך גם הוגשה תעודת עובד ציבור שלישית של ראובן, מיום 14.5.12, בה פורטו הקורסים שעברה התובעת, זכאותה לתשלום והתייחסות להחלטת הנתבע לאחר פסק הדין (תעודות עובד הציבור צורפו לכתב ההגנה).

עוד הוגש מטעם הנתבע ריכוז תוצאות בחינות בגרות של התובעת, מסמכי הערכה וסיכום של המרכז האזורי לאבחון הכשרה ושיקום מקצועי: הערכת תפקוד והתקדמות משתקם מיום 21.11.10, סיכום ישיבת הערכה מיום 28.11.10, סיכום ישיבת הערכה מיום 17.1.11, הערכת תפקוד והתקדמות משתקם מיום 18.1.11, סיכום ישיבת ההערכה השמה מיום 29.3.11, הערכת תפקוד והתקדמות משתקם מיום 27.4.11.

התובעת, ראובן וצבי נחקרו בבית הדין.

7. המחלוקת הדורשת הכרעה בתיק

בהחלטת בית הדין מיום 11.7.12, לאור הבהרת ב"כ התובעת, נקבע כי התביעה מתייחסת לשתי עילות שונות: א. החלטת הנתבע לפיה לא אושרו לימודים אקדמאיים לתובעת במסגרת שיקום.

ב. תביעה להבטחת הכנסה בגין התקופה שמחודש 5/2011 ועד 8/2011, תקופה שבגינה לא הוגשה תביעה פורמאלית להבטחת הכנסה לנתבע.

8. האם נפלו פגמים בהחלטת הנתבע לאחר פסק הדין

הלכה פסוקה היא, כי שעה שבית הדין בוחן את פעילותה של רשות מנהלית, עומד לנגד עיניו הכלל לפיו חזקה על הרשות כי היא פועלת כדין. בית הדין אינו מתערב בהחלטתה של רשות הפועלת בתחום ולמטרה שהוגדרו לה על-פי דין אלא אם כן לא הביאה בחשבון את השיקולים הרלוונטיים או שהביאה בחשבון שיקולים בלתי רלוונטיים. בנוסף, אין בית הדין מתערב בשיקולי הרשות והוא אינו ממיר את שיקוליה בשיקוליו שלו, כל עוד פועלת הרשות ושוקלת את החלטתה באופן ענייני, בתום לב, בסבירות ובמסגרת הסמכויות אשר הוענקו לה על-פי דין.

נאמר בע"ע 1123/01 בית ספר תיכון עירוני כל ישראל חברים בתל אביב יפו - צויזנר (פד"ע לו 438):

"כלל הוא, כי בית הדין לא ישים שיקול דעתו תחת שיקול דעתה של הרשות המוסמכת וכי לא יתערב בהחלטתה לשנותה, אלא אם כן נמצא כי אותה החלטה ניתנה בחריגה מסמכות, או כי יש בה פגיעה בכללי הצדק הטבעי, או כי היא נגועה בשיקולים זרים, או באי סבירות קיצונית היורדת לשורשו של עניין. בית הדין אף לא ישים שיקול דעתו תחת זה של הרשות אפילו היה הוא עצמו בוחר באפשרות אחרת מזו שבחרה בה הרשות ללכת, כל עוד מצויה אותה אפשרות במתחם הסבירות".

פסק הדין קבע כי עניינה של התובעת יוחזר לפקיד השיקום, לבדיקה מחודשת, אשר תביא בחשבון את ציוני התובעת במבחני הבגרות ואת טענותיה לגבי התנהלותה בקורס הצורפות. עוד נקבע כי לאחר שפקיד השיקום יקבל את ציוני הבגרויות מהתובעת, יפנה למכללה בה היא לומדת ויקבל חוות דעת על התנהלותה בקורס הצורפות.

מתעודת עובד הציבור של צבי, מיום 15.8.10, שנערכה טרם מתן פסק הדין, ניתן ללמוד על ההליך הכללי של בניית תוכנית שיקום וכיצד נעשה בעניינה של התובעת. צבי הסביר את ההתנהלות בעניינה של התובעת כמו גם את הבסיס להחלטה בעניינה, שהסתמכה על הרקע שלה ועל האבחון שהינו חד משמעי, ובדיעבד, גם על שנת הלימודים במכינה שסיימה ללא הצלחה. צבי ציין כי כל החלטה בעניינה של התובעת נדונה בהרחבה בצוות שיקום ובשיחות הדרכה וקיבלה את אישורו לאחר דיון והתלבטות. חלק מהנושאים אף לובנו עם סגנית מנהל אגף השיקום במשרד הראשי. עוד הוסיף צבי שעם כל ההבנה לרצונה של התובעת הוא אינו יכול לאשר תוכנית שהיא מעבר ליכולותיה. לגישתו, המדובר בהחלטה עניינית המסתמכת על הפעלת שיקול דעת מקצועי.

צבי העיד כי לצורך בחינת מסוגלותו של אדם להיכנס לתהליך לימודי יש לאסוף אינפורמציה, לבדוק את העבר התעסוקתי, לבדוק את הלימודים שלו, השכלתו, מצבו המשפחתי וכל הנושאים שרלוונטיים לנושא התעסוקה. צבי ציין שישנם מצבים שכבר בשלב זה מתקבלת החלטה ויש מצבים בהם ישנה התלבטות ואז מבקשים לקיים אבחון תעסוקתי אשר מסייע לקבל החלטה לגבי הזכאות (ע' 13 ש' 5-11).

באשר לטענת התובעת בדבר אבחון שנערך לה תחת לחץ רב מאחר ובאותו יום נקבעה לה בחינה במכללה בה למדה, צבי העיד כי הוא לא מעלה בדעתו סיטואציה בה התובעת אמרה בזמן האבחון שהיא לא יכולה לעשות דבר מסוים, ולא קבעו לה תאריך ליום אחר. בסך הכל מדובר בתהליך מרצון שאמור לאסוף את מירב המידע על מנת לנבא, ככל שניתן, סיכויי הצלחה (ע' 13 ש' 23-26).

צבי נשאל: "אם למשל היה פער של חוסר שביעות וציונים ונתונים בתיק קיצוניים לכיוון אחר, אז הייתם עושים משהו?", ועל כך השיב: "לצערי לא היו. היה לנו אבחון של ניצן, גוף חיצוני, אבחון שאנו קיבלנו, יש עוד אבחון אחר, יש את האבחון שלנו ותוצאות של המכינה, לא נראה לנו שטעינו, שלא הייתה פה הלימה. אבחון אחרי אבחון זה פחות או יותר, אותן מסקנות ואותן השלכות" (ע' 13 ש' 27-31).

באשר לסיכוי של הצלחת התובעת בלימודים אקדמיים בכפוף להארכת משך הלימודים נשאל צבי: "אני מתייחסת לתעודת עובד ציבור שלך, אתה טענת בכללי על האבחון של ניצן, אם אומר לך שבאבחון של ניצן שם מומלץ כי היא תיוועץ במכללה, אמרו לה שהיא תצליח אבל בהרבה יותר זמן כי יש לה הפרעת קשב וריכוז?" צבי השיב: "אם זה היה 4 שנים במקום 3, לא היינו מהססים לשנייה, כי זאת הנורמה מבחינתנו לאפשר לליקוי למידה ולהפרעות קשב את הארכה וזה בסמכותי, לא צריך להתייעץ עם המשרד הראשי, אנו מקבלים תוכניות של סטודנטים עם הפרעות קשב והפרעות למידה שפרוסות ל-4 שנים, אין פה אלמנט של חסכנות שאנו מוכנים או לא, כאשר סטודנטים רגילים מסיימים בשלוש שנים" (ע' 14 ש' 6-12).

באשר לרצונה של התובעת, צבי העיד כי "המוטיבציה והרצון הם נהדרים וחשובים, אבל כשרק הם קיימים ואין משהו אחר, שום דבר לא קורה" (ע' 15 ש' 15-16).

מתעודות עובד הציבור של ראובן עולה כי בין ראובן לתובעת התנהלו מספר שיחות, חלקן בנוכחות אביה, בהן דנו בקשיי התובעת בתחומים רבים. כפי שצוין בתעודות עובד הציבור של ראובן מ-2.3.11 ו-14.5.12, על פי פסק הדין ועל מנת לבצע בדיקה מחודשת, נלקחו בחשבון תוצאות מבחני הבגרות וטענות התובעת לגבי התנהלותה בקורס הצורפות. ראובן ציין כי ציוני מבחני הבגרות הנמוכים שהתקבלו משקפים את יכולותיה של התובעת ומאשרים את הערכת האבחון שעברה (ספרות - 60, מתמטיקה - 28, אנגלית - 42, ובהיסטוריה נבחנה חלקית בלבד). לאור האבחון התובעת הופנתה לקורס צורפות שהולם את יכולותיה הרפואיים, ההשכלתיים והתעסוקתיים. ראובן הסתמך בהחלטתו על התנהלות התובעת בקורס הצורפות (סיכום ישיבת ההערכה השמה של המרכז האזורי לאבחון הכשרה ושיקום מקצועי מיום 29.3.11) לפיה התובעת גילתה בקורס הרגלי עבודה טובים מאוד, הגיעה ברצף ובזמן, חברותית, תורמת, פעילה ויוזמת. טענה שהיא מאוד מרוצה כשהיא מסיימת עבודה, ואף מכרה חלק מהתכשיטים לחברותיה - דבר שגרם לה סיפוק רב. יחד עם זאת, קצב ההתקדמות בקורס היה איטי והיא נזקקה לליווי ותמיכה מקצועיים בכדי להתקדם. לאור האמור, ראובן הגיע למסקנה שאין מקום לשינוי תוכנית השיקום שנקבעה לה (החלטת הנתבע לאחר פסק הדין).

ראובן העיד באשר להחלטתו לאחר פסק הדין כי "בית המשפט אמר לתת את שיקול דעתי, לקחתי את הנתונים, ציוני הבגרות היו ברורים שחור על גבי לבן, הלימודים במכללה היו בסדר, היא חזרה אחורה על הלימודים האקדמאיים שלא היו אקטואליים" (ע' 19 ש' 10-12).

באשר לאופן בו נמסרה לתובעת ההחלטה שלאחר פסק הדין, ראובן העיד כי "יכול להיות שנתתי לה בכתב או בעל פה" (ע' 19 ש' 2). לאחר מכן, בחקירה החוזרת, נשאל בקשר לרישומים המופיעים בתיק הנתבע, מיום 17.4.11, בו התקיימה ישיבה במשרדו והודיע לתובעת בדבר ההחלטה. ראובן הקריא את הרישום, ובסיכום השיחה נכתב כך: "בשיחה נכח גם האבא שמציין שהיא נהנתה בקורס אבל זה לא מעשי בשבילה, נעמה עצמה כועסת רוצה לחזור ללימודים, הסברתי לה על הבית משפט, על התהליך והתשובה שלנו, סיכמתי שאני אגיע למגדל העמק לסיכום מסודר על סוף הקורס ונבדוק את נושא הסטאג" (ע' 19 ש' 21-24).

ראובן נשאל בחקירתו האם הבטיח לתובעת שאם תשתתף בפרוייקט "מיכאל" היא תהא זכאית ללימודים אקדמאיים כטענתה, ועל כך השיב כי לא היו דברים מעולם וכי מיום האבחון הוגדר בבירור שלימודים אקדמאיים לא היו על הפרק (ע' 17 ש' 25-29).

לסיכום

לא הוכח כלל על ידי התובעת כי קיים פגם מהותי בהחלטת הנתבע לאחר פסק הדין, ושהנתבע פעל תוך שיקולים זרים ו/או בחוסר סבירות קיצונית. להיפך, התרשמנו שפקיד השיקום שקל את החלטתו באופן ענייני, בתום לב ובסבירות תוך יישום מלא של פסק הדין. יתרה מכך, אנו סבורים שהנתבע פעל ככל שניתן על מנת לסייע בידי התובעת, תוך בחינה של מכלול הנתונים, לרבות אבחונים, תוצאות מבחני בגרות, השתלבותה בקורס הצורפות, עברה התעסוקתי ויכולותיה. בנוסף, עניינה של התובעת טופל תוך שמירה על קשר רציף עימה, לרבות פגישות שנערכו איתה בנוכחות אביה, התייחסות לרצונותיה ונסיון הנתבע להסביר לתובעת ולאביה את מכלול השיקולים שעמדו בבסיס ההחלטה.

לאור האמור לעיל, אנו דוחים את התביעה בגין עילה זו.

9. התביעה להבטחת הכנסה בגין התקופה שמחודש 5/2011 ועד לחודש 8/2011

אין מחלוקת שהתובעת לא הגישה תביעה פורמאלית להבטחת הכנסה לנתבע עד ליום 11.8.11. התובעת טענה כי נמנע ממנה להגיש תביעה להבטחת הכנסה. התובעת העידה שעל מנת לקבל גמלה פנתה למחלקת הבטחת הכנסה בנתבע, ופקידי המחלקה הפנו אותה למחלקת השיקום, שם הפנו אותה שוב למחלקת הבטחת הכנסה (ע' 11 ש' 5-6). כשנשאלה לשמות הפקידים עימם דיברה במחלקת הבטחת הכנסה השיבה שהיא לא מכירה שמות (ע' 12 ש' 8-9).

כשהתובעת נשאלה אם התייצבה בתקופה זו בשירות התעסוקה, דבר המהווה תנאי הכרחי על מנת לקבל גמלת הבטחת הכנסה, השיבה "לא זוכרת. לא נראה לי" (ע' 12 ש' 10-11). כשנשאלה מדוע לא הלכה לחתום בינתיים בלשכת שירות התעסוקה השיבה כך: "לא ידעתי, אין לי טפסים, מבחינת טפסים ורק אחר כך כשהכל מסודר אני יודעת שאני הולכת לחתום, אני לא חותמת על דעת עצמי סתם כך, ואם אני שייכת לשיקום מה עשיתי בזה?" (ע' 12 ש' 12-14). התובעת העידה שלא חתמה בינתיים בלשכת שירות התעסוקה כי חיכתה לבחינה, נותר לה עוד מבחן אחד לעבור, כאשר מבחן אחד היה ביוני והשני באוגוסט. הלימודים עצמם הסתיימו בחודש מאי (ע' 12 ש' 15-17). ראובן העיד שבקורס "מיכאל" (שהתקיים כאמור בתקופה 1.8.11-4.7.11) הוסבר למשתתפים נושא החתימות בשירות התעסוקה: "אחת השאלות שמסבירים שמי שנמצא בחתימה בשירות התעסוקה או כל דבר אחר שיעדכן את הדברים ויש לנו פרוצדורה שאנו עושים, מי שלמשל חותם בשירות התעסוקה באותו יום שצריך להיות בקורס, אנו מוציאים פנייה לשירות התעסוקה כדי לשנות את יום ההתייצבות" (ע' 17 ש' 7-10). כשראובן נשאל האם מישו הסביר שקורס "מיכאל" לא נכלל בתהליך השיקום, השיב שזה מוסבר בשיחה הראשונית, כך גם מקבלים מכתב מסודר בו כתוב שהתובעת זכאית לנסיעות בלבד (ע' 17 ש' 11-14). בתעודת עובד הציבור מיום 14.5.12 ראובן הסביר כי מאחר ומסגרת הלימודים בקורס "מיכאל" פחותה מ-20 שעות שבועיות, אין זכאות לתשלום דמי שיקום.

לאחר חודש 5/2011, ומשסיימה התובעת את קורס הצורפות, היא אינה זכאית עוד לדמי שיקום. כאמור, השתתפות בקורס "מיכאל" אינה מזכה בדמי שיקום.

התובעת העידה שלא התייצבה בלשכת שירות התעסוקה, ולפיכך, היא אינה זכאית לגמלת הבטחת הכנסה בהתאם לסעיף 2(א)(2) לחוק הבטחת הכנסה, התשמ"א - 1980, שזו לשונה: "תושב ישראל שמלאו לו 25 שנים זכאי לגמלה, בכפוף להוראות חוק זה, כל עוד מתקיים בו אחד מתנאים אלה:

...

(2) הוא רשום בלשכת שירות התעסוקה כמחוסר עבודה בהתאם לכללים שנקבעו לענין סעיף 163 לחוק הביטוח ולשכת שירות התעסוקה לא הציעה לו עבודה מתאימה; לענין פסקה זו, "עבודה מתאימה" - כל עבודה התואמת את מצב בריאותו וכשרו הגופני, או הכשרה, השתלמות או הסבה מקצועית לפי הפניה משירות התעסוקה או ממי שאישר לכך שירות התעסוקה (להלן בסעיף זה - הכשרה)".

בנוסף, כאמור, התובעת לא הגישה תביעה לגמלת הבטחת הכנסה, אלא ביום 11.8.11. לא הוכח כי היעדר ההתייצבות בלשכת התעסוקה והעובדה שלא הוגשה תביעה לגמלה נבעו מהפנייה של התובעת למחלקות שונות בנתבע או מהמתנה למסמך ספציפי כלשהו. התובעת לא הוכיחה את טענתה שלא ניתן לה להגיש תביעה להבטחת הכנסה, או להתייצב בלשכת שירות התעסוקה, עקב חוסר מסמך ממחלקת השיקום על כך שהיא לא מקבלת דמי שיקום. ראובן העיד שלא הייתה כל מניעה להנפיק תזכיר פנימי אם הוא היה מתבקש (ע' 17 ש' 19-22). אף אם הייתה הטעיה כלשהי של התובעת על ידי פקיד שיקום (או פקיד הבטחת הכנסה) - מה שלא הוכח - אין בכך כדי להקנות לתובעת זכות על פי חוק לגמלה.

לאור האמור, אנו דוחים את התביעה לגמלת הבטחת הכנסה עבור התקופה 5/2011 ועד 8/2011. 10. סיכום:

לאור האמור לעיל, אנו דוחים את התביעה על כל רכיביה.

בהתחשב כי מדובר בתביעה בתחום של ביטחון סוציאלי, אין צו להוצאות.

11. לצדדים זכות ערעור על פסק הדין לבית הדין הארצי לעבודה בירושלים תוך 30 יום מקבלתו. ניתן היום כ' טבת תשע"ג, 2/1/13, בהעדר הצדדים.